СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

РІК LV. Ч. 99. ДЖЕРЗІ СИТІ І НЮ ЙОРК, середа, 30-го квітня 1947. No. 99. JERSEY CITY and NEW YORK, Wednesday, April 30, 1947. VOL. LV.

ТРИ ЦЕНТИ в злуч. держ. америки ПЯТЬ ЦЕНТІВ закордоном Тел. „Свободи": BErgen 4-0237. — Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016 4-0807 THREE CENTS IN THE U. S. of AMERICA FIVE CENTS ELSEWHERE

ВАШИНҐТОН СТАЄ СТОЛИЦЕЮ СВІТУ

Від часу проголошення „доктрини Трумана" Вашингтон набрав усіх признак світової столиці. До цього причиняється багато факт, що Злучені Держави стали країною, в якій приміщена Організація Обєднаних Держав. Гарячковий рух, який характеризував столицю під час війни, поволі переміняється на плянову працю. Департамент стейту став осередком дипломатичної уваги, бо тут укладаються пляни постійної американської політики. З уваги, що майже ввесь світ стоїть перед фінансовим банкротством, очі всіх держав звертаються на Вашингтон як на джерело фінансової допомоги для кожного. Це розуміють провідні американські економісти й тому роблять всі можливі зусилля, щоб не допустити до економічної депресії в Америці. З поворотом секретаря Маршала з московської конференції і з його набутим новим досвідом показуються признаки оживленої американської діяльности у світовій політиці. Це ще збільшує престіж Вашингтону, як столиці світу. Такі помічення про Вашингтон появляються в щоденній пресі в різних містах на підставі звідомлень пресових кореспондентів зі столиці. Вони надіються, що побут у столиці мексиканського президента Алемана ще більше прикує увагу південно-американських республик до Вашинґтону.

ПЛАТНЯ ТЕЛЕФОННИХ РОБІТНИКІВ НА МІСЦЕВІЙ БАЗІ.

Безупинні невдачі в переговорах між страйкуючими телефонними робітниками й підприємствами приводять до конечності погодитися на плян наладнати платню телефон[illegible]лужбовців на підставі місцевих потреб, а не на [illegible]ьно краєвій підставі. Початок до такого налад[illegible] дало підприємство Нортвестерн Бел Компані, яке заоферувало підвишку по $2.50 на тиждень. Хоч цю оферту юнія відкинула, то всетаки вона стала підставою, на якій урядові чинники хочуть посередничити при наладнанні страйку.

ІНТЕРНЕШЕНЕЛ ҐАРВЕСТЕР ПІДНЕСЛА ПЛАТНЮ НА 11½ Ц.

Підвишку платні на 11½ ц. на годину дістали 62,000 робітників в Інтернешенел Гарвестер Компані, що має осідок в Шікаґу і має 21 фабрик фармерських машин і знаряддя. Разом зо згодою на нові святочні дні підвишка буде виносити повних 15 ц. З підвишки користають наємці зорганізовані в девяти юніях.

КОНГРЕСМЕН ПРО МОЖЛИВИЙ ЗУДАР У СВІТІ.

У палаті репрезентантів ведеться дискусія над прийняттям законопроекту для підмови Греції й Туреччини. У понеділок 28 квітня забрав слово конгресмен Чарлз А. Ітон з Ню Джерзі і звернув увагу на потребу докладного обговорення світових справ в повній палаті, бо „два світи йдуть проти себе до зудару, а лише один з них може вийти живим". Він клав натиск на комуністичні затії в Греції й Туреччині, які можуть довести до зкомунизування цілого світу, а з цим прийде й советизація світу поза Злученими Державами. Промова Ітона звернула на себе увагу тому, що він брав участь у недільній конференції представників конгресу в Білому Домі для вислухання звіту секретаря Маршала про конференцію в Москві.

СТАСЕН ПРОМОВИТЬ ПО РАДІО.

Бувший губернатор стейту Минесова, Гаролд А. Стасен, який самий виставив свою кандидатуру на президента Злучених Держав і для підготови поїхав в подорож до Европи, вернувся з неї в понеділок 28 квітня із значним опізненням. При висіданні з літака Стасен розмовляв з кореспондентами і сказав їм, що він приготовляє промову по радіо зо звітом із своєї поїздки. Тимчасом сказав репортерам, що мир у світі є можливий, одначе Америка мусить вести „людяну політику". Він зврився, що в Москві він розмовляв з секретарем Маршалом і переповів йому свою розмову зо Сталіном. Цю розмову назвав Стасен найбільше значучою, а розмову з папою „найбільше зворушливою". Про розмову з Чорчилем сказав, що вона була „заохочуюча".

Бувший секретар торгівлі, Генрі Волес, у розмові з кореспондентами в Вашингтоні виявив, що він не відтягне свого твердження про змагання Америки до імперіялізму і що він не буде підтримувати політики Трумана. Він теж сказав, що політика Трумана може довести до домашньої війни у Франції.

ЦІНА МИЛА ВПАЛА НА ДЕСЯТЬ ВІДСОТКІВ.

Три ланцюхові крамниці обнижили ціну мила й інших споріднених продуктів на 10%. Є це наслідування пляну з Нюберіпорт, одначе в іншім виді. Загалом можна завважати признання для пляну крамничників з Нюберіпорт, щоб обнижити ціну краму, одначе не без розбору, бо деякі предмети приносять більші, а деякі менші зиски, отже треба настановляти різну ціну.

Для ратунку Европи потрібний поспіх—твердить Маршал у прилюднім звіті

Промова секретаря Маршала до народу, виголошена по радіо в понеділок, 28. квітня, містить у собі потвердження вістей, які оприлюднювано світові з конференції Чотирьох Потуг з Москви. Крім цього Маршал вияснив засади, за які велася дипломатична боротьба впродовж 48 днів, пригадав на труднощі, які мусіли перебороти делегати на засіданнях і подав ще нові вісті та поміченя, яких досі не оприлюднено. Багато часу присвятив секретар Маршал на вияснення, яку ролю грає тепер продукція вугілля для відбудови Европи, що від вугілля залежить теж відбудова Німеччини, а від відбудови німецького промислу залежить виплата відшкодування, якого домагається Росія. Саме наладнання приналежности територій, на яких находиться вугілля, натрапляє на великі перешкоди і припиняє заключення мирового договору. Крім того становище Росії в справах створення німецького уряду, та в справі розуміння, який маеток в Австрії треба вважати за австрійський, а який за німецький, дали важну притоку до невдачі в приготуваннях до складення мирових договорів для згаданих країн.

Маршал в дипломатичних словах виявив крутійства Советів з постановами в Ялті і Потсдамі і приписав Советам вину за невдачу конференції. Одначе він твердить, що конференція створила підставу до дійсного зрозуміння становища всіх інтересованих держав. Про становище Злучених Держав Маршал сказав, що ми не підемо на компроміси в засадничих справах.

Новістю була вістка про ту частину розмови Маршала зо Сталіном, в якій Сталін сказав, що московська конференція це щойно перші перестрілки у приготуванні до миру; що можна дійти до компромісів у всіх головних точках; що треба наперед вичерпати всі можливості в розмові, а щойно тоді, як люди вичерпані розмовою, прийде до компромісу. На ці твердження генераліссіма Сталіна дає свої завваги секретар Маршал, що Европа показує признаки розкладу; що не можна вести лікарських нарад над хворим чоловіком так довго, доки він не помре і що акція відбудови Европи не може бути дальше відкладана. Теперішній стан світу залежний від відбудови Европи, а положення Злучених Держав вказує на конечність обєднання американського народу для акції. Маршал висловлює ще надію на повний успіх дальших конференцій.

Часописні коментарі з нагоди промови Маршала звертають спеціяльну увагу на його твердження, що акції не можна відволікати й тому роблять різні здогади, яку акцію має Маршал на думці.

Перший день нарад надзвичайної сесії Загального Зібрання О. Д.

Лейк Соксес, Н. Й., 28. квітня. — Сьогодні в год. 11-тій перед полуднем почалася надзвичайна сесія Загального Зібрання О. Д., завданням якої є розглянути британські пропозиції в справі Палестини. Британія, яку піддержать правдоподібно країни британської імперії та американські, пропонує визначити тільки окремий комітет, який провірив би цілу справу та приготовив відповідне звідомлення в цій справі на звичайну сесію Загального Зібрання О. Д., що має відбутися у вересні. Арабські країни, натомісць поставили на порядок нарад пропозицію, щоби надзвичайна сесія відразу розглянула цю справу в основному та вирішила справу незалежности Палестини і закінчення британського мандату над нею. Становище Злучених Держав і Советського Союзу ще, докищо, невідоме, згл. офіціяльно не виявлене. Вважається, що Америка піддержуватиме британську пропозицію. Головний американський представник в О. Д. Верен Р. Остин виїхав сьогодні до Вашингтону на нараду зі секретарем стейту ген. Маршалом. На порядок нарад видвигнено теж цілу справу жидівських скитальників. На сьогоднішньому засіданні, що його в заступстві неприявного Генрі Спаака відкрив бельгійський представник Фердинанд ван Лянгенгове, вибрано предсідником Загального Зібрання бразилійського делегата д-ра Освальда Арангу і наради над самою справою відложено до завтра.

СИЛЬНА СТОРОЖА О.Д. „ПРИГОТОВАНА НА НАЙГІРШЕ".

Лейк Соксес, Н. Й., 28. квітня. — Відкриття надзвичайної сесії Загального Зібрання О. Д. охороняв сильний кордон сторожі, зложений зі 160 міських полисменів, детективів, сторожі О. Д. та двох патрульних автомашин, усі „приготовані на найгірше". Переводжено стислу контролю публики та пороблено відповідні заходи на випадок спроб демонстрації. Відкинено біля 20,000 подань про місце під час нарад. Окремі заходи обережности та безпеки пороблено відносно арабських делегацій, не зраджуючи навіть місця їх замешкання. Спеціяльна сторожа робить основну провірку приміщень, аби, бува, хто якої бомби не підложив.

КОРОЛІВСТВО СІЯМ 55-тим ЧЛЕНОМ О.О.Д.

Лейк Соксес, Н. Й., 28. квітня. — На сьогоднішній надзвичайній сесії Загального Зібрання О. О. Д. відбулося формальне прийняття в члени цеї міжнародньої організації королівства Сіяму. На подвірю перед будинком О. Д. у Флошинг Медов піднесено в альфабетичному порядку 55 з черги прапор Сіяму, червоно-білий зі синіми краями. Рівночасно офіціяльно привитано сіямського представника та запроваджено його на приготоване вже для нього місце в Асамблеї.

ПОТВЕРДЖЕНО БРИТАНСЬКИЙ ПРОТЕКТОРАТ НАД ТАНҐАНАЇКОЮ.

Лейк Соксес, Н. Й., 28. квітня. — Протекторатна Рада О.Д. відкинула сьогодні внесення Танганаїки про закінчення британського протекторату над нею, потвердила цей протекторат та одобрила британський план репатріяції з цеї території німців та італійців.

УКРАЇНСЬКІ ПИСЬМЕННИКИ В ТАБОРАХ СКИТАЛЬНИКІВ.

Під таким заголовком надрукував „Ди Ню Лідер" з 26. квітня довшу інформацію Віктора Серджа. В інформації переповіджено коротко долю і працю українських письменників від закінчення першої світової війни, згадуючи про ВАПЛІТЕ і Хвильового, про український патріотизм в колись навіть фанатичних комуністів-українців, про орієнтацію на Захід і московсько-большевицькі репресії, що заставили багатьох пустити собі кулю в лоб, як це було зі Скрипником і Хвильовим, та під час яких „безліч українських інтелектуалів були послані до масових могил, або до концентраційних таборів". Автор дальше зупиняється на долі українських письменників під час німецької окупації, коли то був замучений на смерть наступник Хвильового в проводі пролетарських письменників Аркадій Любченко. Після закінчення війни всі ті письменники і поети, а їх багато, що були в американській і британській зонах, рішучо відмовилися від повороту під диктатуру. Кореспондент твердить, що це в більшості молоді люди до 40 років і ціле їх дотеперішнє життя не один ланцюг найрізноманітніших терорів. Сьогодні вони перебувають в таборах скитальників і єдине, чого вони собі бажають, це стати вільними людьми і могти працювати для вільного світу. Автор стверджує, що „всі представники пролетарської літератури України є сьогодні в таборах ДіПі" і дальше пише: „Не зважаючи на всі роки їх терпінь, вони зберегли свій ідеалізм та свою постанову служити людству. Переживання заставили їх проклинати кожну тиранію, без огляду на те, під якою назвою вона не була б. А все, що вони до сьогодні одержали, це пів-неволя, недоживлювання та непевне майбутнє".

ЗАХОДИ ПРОТИ „БАЛКАНІЗАЦІЇ" БАЛКАНУ

Женева, 28. квітня. Американська делегація в Провірочній Балканській Комісії О.Д. запропонувала, щоби Югославія, Болгарія, Альбанія і Греція прийняли постанови пан-американської конференції з Гавани в 1928 року, влучені в 1933 році в Лондонські договори, та які передбачують замкнення кордонів сусідних країн на випадок громадянської війни та повну невтральність. Злучені Держави рівночасно пропонують, щоби О.Д. залишили на Балканах відповідну комісію, яка допильнувала б виконання цих постанов та прослідкувала інциденти на кордонах. Ці постанови мали б велике значення для постійних неспокоїв на Балканах і вважається, що всі члени Комісії, зі советським і польським включно, повинні б погодитися на американських пропозицій.

5-го ТРАВНЯ ПОЧНУТЬСЯ НАРАДИ НАД ЧАРТЕРОМ МІЖНАРОДНОЇ ТОРГІВЛІ.

Женева, 28. квітня. Інтензивні наради підготовчої комісії Міжнародньої Торговельної Конференції вже дали позитивні висліди й головні наради над чартером міжнародної торгівлі, що мали початися 15-го травня, приспішено і вони почнуться вже 5-го травня. Міжнародній Торговельній Конференції, в якій беруть участь передові економісти поодиноких країн та яка повинна унормувати насамперед важливі в міжнародній торгівлі митні справи, приписується велике значення.

ГЕНЕРАЛЬНИЙ НАСТУП КОМУНІСТІВ НА СЛОВАЧЧИНУ.

Прага, 28. квітня. Виконання вироку смерти над д-ром Тісом чеські комуністи намагаються використати для таких самих цілей, як в Мадярщині використано недавно „відкриття змови проти республики" для [illegible]. Комуністична пропаганда в Чехословаччині почала тепер генеральний наступ на словацьку демократичну партію, що має найбільші впливи в країні та є протикомуністична.

ВИСТУП КАРДИНАЛА ГЛЬОНДА В ПОЛЬЩІ.

Варшава, 28. квітня. Польський кардинал Гльонд звернувся до вірних з пастирським посланням з нагоди річниці смерти святого Войцеха. Кардинал гостро виступає проти „модерного поганства" та взиває вірних до оборони християнської віри, що є символом теж свободи.

БОЛЬШЕВИКИ НЕ ДОПУСКАЮТЬ ПРЕДСТАВНИКА „КАРЕ" ДО МАДЯРЩИНИ.

Відень, 28. квітня. Американська харитативна організація „КАРЕ", відома зі своїх 10-долярових харчових пакунків, не може одержати від Советів дозволу на діяння в Мадярщині, з якою ще 4-го лютого заключила відповідний договір. Призначений до Мадярщини представник КАРЕ Джордж Ковач все ще дожидає у Відні на советський дозвіл вїзду, а разом з ним дожидають на висилку до Мадярщини замовлених вже 16,500 пакунків.

КОРАБЕЛЬНА ЛІНІЯ ОДЕСА-НЮ ЙОРК.

Лондон, 28. квітня. (ЮП) — Згідно з радіоповідомленням советської агенції ТАСС, дня 5-го травня відкриється нова суднопланва лінія між Одесою і Ню Йорком. Першим пароплавом, що виїде з українського порту до Ню Йорку, буде перероблений з бувшого німецького лінійника корабель „Росія".

ПРОДИРАЮТЬ „ЗАЛІЗНУ ЗАСЛОНУ".

Ню Йорк, 28. квітня. Американські кореспонденти, що були в Москві під час конференції Ради закордонних міністрів та мали можність побачити деякі інші місцевості Советського Союзу, починають друкувати серію статей в американській пресі і журналах. Докищо стверджується деякий прогрес у відбудові, але насамперед всякі труднощі, соціяльну несправедливість, культурну відсталість та економічну нужду і голод за советською залізною заслоною.

ФРАНЦУЗЬКІ ПАРТІЇ ПРОТИ ДЕ ГОЛЯ.

Париж, 28. квітня. Три головні французькі партії спільно заявили проти участи в творенному ген. де Голем рухові „Поновного Обєднання Французького народу", але теж проти участи в створеному комуністами комітеті для поборювання де Голя.

ЧОРТ ЛІТАНІЮ ЧИТАЄ.

Берлін, 28. квітня. Контрольована советами берлінська агазета „Теґліхе Рундшау" виступила нагло „в обороні словянських політичних збігців", обвинувачуючи західних союзників, що вони ведуть корисну для них „торгівлю живим товаром". Ця большевицька газета твердить, що західні союзники висилають скитальників на „примусові роботи" в британських і бельгійських копальнях. Згідно з большевицьким обчисленням в усіх трьох західних зонах Німеччини є 499,683 „словянських" скитальників, з того 221,525 „советських громадян", 236,735 поляків, 34,335 югославів і 7,088 чехів.

"SVOBODA" (Ukrainian Daily)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N.J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1103 of the Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

Classified Advertising Department, 597—7th Ave., New York 18, N. Y. BRyant 9-0582

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
Поодинoке число три центи.		Three cents a copy.	
На рік	$7.00	One year	$7.00
На пів року	$3.75	Six months	$3.75
На три місяці	$2.00	Three months	$2.00
В Джерзі Сити і Заграницею:		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	$10.00	One year	$10.00
На пів року	$ 5.25	Six months	$5.25
На три місяці	$ 2.75	Three months	$2.75

За оголошення редакція не відповідає.

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346. JERSEY CITY 3, N. J.

ДО АМЕРИКАНСЬКОЇ ПУБЛИЧНОЇ ОПІНІЇ

Ми, американські українці, бажали б приєднати симпатії американців для української справи, себто для визвольних змагань українського народу. Ми хотіли б, наприклад, розголосити найновішу фазу збройної боротьби з московським наїздом, що проявляється у боротьбі Української Повстанчої Армії. Ми бажали б допомогти українським скитальникам і дістати їх більше число на американську землю. Та, хоч які сильні й щирі отсі чи інші наші бажання, проте не іде нам з цею справою так, як треба. Рівночасно ми свідками, як розголошуються подібні справи інших народів, про які більше знають і пишуть, ніж про українців. Цю обставину ми звичайно збуваємо нарíканням, що не маємо доступу до великої, впливової преси, до визначних і впливових людей, чи до урядових чинників.

Чи дійсно не маємо доступу? Чи дійсно інші народи всюди мають доступ і такі сильні та впливові, що про них усе знають, а про український нарід ніщо чи дуже мало?

Тяжко провірити, скільки американці знають про чужі народи та їхні справи чи трагедії, але зате куди легше пізнати, що різні етнічні групи в Америці роблять, щоб американський загал оці речі знав. Хто переглядає американську пресу, той мусить, наприклад, завважити, як появляються раз-у-раз десятки оголошень та відозв різних жидівських організацій в справі переміщених жидів в Европі, жидівської еміграції до Палестини, чи в обороні жидівських терористів у Палестині. Дехто каже, що жидам дуже легко дістатись до преси, та що ця преса й без усякого ургування багато пише про жидівські проблеми й боротьбу в Палестині. Як так, то чим пояснити, що жидівські організації видають що річно сотні тисячів долярів на платні оголошення в тих же газетах, щоб у них розяснювати долю жидівських скитальців чи боротьбу в Палестині? Та ж цього роду оголошення в такому часописі як Ню Йорк Таймс коштує за один раз більше, ніж виносять усі кошти висилки одного нашого делегата до Европи! До цього додамо, що подібні оголошення поміщують в часописах теж інші етнічні групи, — наприклад, араби у відповідь жидам у справі Палестини. Розголошують у такий спосіб поляки боротьбу в Польщі проти Росії, представляючи, які є справжні бажання польського народу.

З цього виходило б, що навіть ці, що нам видаються дуже сильними та впливовими, витрачають, як бачимо, величезні суми не тільки на книжки, журнали, брошури та різні інформаційні бюра, але ще навіть і на платні оголошення в газетах, щоб таким чином переконати американську опінію про слушність якоїсь справи. Роблять це памятаючи на слова Линколна: „Сентимент загалу є все. Ніщо не пропаде, за чим є публична опінія, без неї ніщо не вдасться".

А як з нами?? В касі Українського Конгресового Комітету нема ніколи більше гроша, як на одно видання "Юкрейнієн Квортерлі"! Проте ми хотіли б широко розголошувати українську справу, але чим? Памятаймо на це?

Де Ґоль як союзник Америки

Є побоювання, щоб Франція не попала під комуністичну диктатуру. Міжтим саме французькі комуністи вийшли з закидом, що то хтось приготовляє диктатуру проти них і тому саме почали приготовлятись до демонстрацій проти генерала Шарля де Ґоля, який недавно появився знову на політичнім овиді. Це заставило де Ґоля виявити на пресовій конференції 24. квітня дійсні наміри своєї відновленої акції.

Годиться пригадати, що ген. де Ґоль це герой Франції з часу другої світової війни. Він не пішов на компроміс з німцями після опанування Франції Німеччиною, не пристав до групи французів „з Віші", а повів підпольну війну проти наїзника, доки Франція не відзискала свободи. Після війни він став тимчасовим президентом Франції і справував цей уряд від серпня 1944 р. до січня 1946, коли то він добровільно зрезигнував з цього становища. Коли у Франції складено нову конституцію і проголошено нові парляментарні вибори, де Ґоль не брав участи в виборах і цілком не впливав на хід політики. Аж коли з кінцем минулого року створено коаліційний уряд, складений з комуністів, соціялістів і популярних республиканців (католиків), тоді де Ґоль почав виявляти своє негодування. Мабуть настрашили його впливи комуністів, які добули найбільше число голосів до парляменту і тепер творять головну політичну силу.

Коли 6. квітня б. р. святковано річницю освободження Франції зпід німецького наїзду, покликано де Ґоля на велике свято до Страсбурга. У святі брав участь теж і американський амбасадор. Наступного дня де Ґоль промовляв на свойому вічу в тім же Страсбурґу і там кинув заклик організації нової партії під назвою „Обєднання Французького Народу". Цього руху настрашилися французькі комуністи, вважаючи, що вони ще не підготовили грунту для заведення своєї диктатури, і почали страшити нарід диктатурою де Ґоля. Самий де Ґоль не проголосив ясно цілей свого нового руху і тому заклики, кидані комуністами приймалися легко. Тому, що теперішня комуністично-соціялістично-католицька коаліція показалася єдиною можливістю для втримання у Франції хоч позірної республиканської системи, виступ де Ґоля настрашилися всі конституційні елементи. Вони відразу відчули, що агітація де Ґоля може легко повалити цю коаліцію, а після неї мусіла б прийти комуністична диктатура. Саме в такому моменті приїхав до Франції бувший американський віцепрезидент, Генрі Волес, який, як виглядало, доливав оливи до огню, бо посилив агітацію комуністів проти де Ґоля.

Ще перед приїздом Волеса закидали ліві групи де Ґолеві, що він підтримує політику американського президента Трумана і цим неначе давали комуністам притоку до посягнення по диктаторську владу. Тому замітна стала пресова конференція де Ґоля, у якій він не скривав своїх цілей. Він сказав, що організує Обєднання Французького Народу для ратунку Франції, а дорога до цього ратунку йде в такому напрямі, в якому йде американський президент Труман. На запит кореспондентів, чи він робить це в порозумінні з Труманом, де Ґоль заявив, що це лише припадок, що його погляди, проголошені в Страсбургу, покриваються з поглядами Трумана. Він заявив, що як Америка, так і він стоять по стороні народів, які хочуть остатися демократичними. Та значіння цеї заяви він не пояснив ширше. Коли треба було відповісти на запит, чи він піде разом з Злученими Державами, він сказав, що „коли йде про право людини до свободи і до самовизначення, то між французьким і американським народом є спільне почуття".

Де Ґоль одначе відпекався посягань по диктаторську владу і як приклад шкідливости диктатури він згадав Німеччину. Потім додав, що треба підійти до народу з думкою, щоб виратувати Францію з теперішнього важкого положення, з якого самий уряд не всилі її врятувати. Він ще сказав кореспондентам, що його нове Обєднання нараховує вже кількасот тисяч членів і що незабаром воно обійме всі громади Франції, опісля будуть створені округи, а на вершку буде виконна рада. Головною ціллю нової організації буде встановити політику Франції і розвязати внутрішні питання. Він признав, що в політичній організації особи можуть мати особисту силу, одначе лише в тому значенні, що вони беруть особисту відповідальність за акцію організації.

Хоч як делікатно відповів де Ґоль на запити кореспондентів, то всетаки з його відповідей можна пізнати, до чого він змагає. Тому, що Франція тепер просто на ласці комуністів, то вже сама прилюдна спроба ослабити цю силу дорогою обєднання некомуністичних елементів, вказує на малу популярність комуністів і на можливість іншого укладу сил. Коли міністер закордонних справ Бідо підчас конференції в Москві відважився станути по стороні американського секретаря стейту Маршала і йти разом з ним та разом з британійським міністром Бевіном проти советських плянів, то це теж вказує на штучну силу комуністів у Франції.

Ще одна признака вказує, що де Ґолеві можуть удатися його пляни для пересипання політичного угрупування Франції: Комуністи заоферували соціялістам створити коаліцію проти де Ґоля, одначе соціялісти цю оферту відкинули. Це значило б, що соціялісти бояться відповідальности за створення такого бльоку, бо за цим пішла б комуністична диктатура і звичайна в таких випадках заборона існування всіх інших партій, отже теж і соціялістичної.

Поява де Ґоля на політичнім горизонті у Франції, хоч і ризиковна, може причинитися до створення в тій країні підстав до трівкої демократичної політики, яка піде шляхом, проголошеним президентом Труманом.

Микола Чубатий.

Прогайнування рідкої спосібности визволення України

(В трицять-ліття вибуху Російської Революції).

I.

Дня 13. березня 1947 проминуло 30 літ від вибуху Великої Революції в Росії, що властиво по нинішний день ще вповні не покінчена. Велика Російська Революція це історична подія, що своїм значенням та наслідками для людства куди важніша, ніж нею була Велика Французька Революція для народів Европи і поза нею. Велика Французька Революція (1789-1799) потрясла февдальним ладом Европи. Вона опрокинула поділ громадянств на стани та принесла політичну рівність всіх громадян перед правом.

Французька Революція зреалізувала цю рівність спершу тільки у Франції, одначе ідеї французької революції були положені в основи політичної організації заморських Злучених Держав Америки, що саме на передодні вибуху революції у Франції виринули були як самостійна нація. Французька революція принесла у висліді низку політичних реформ у всіх державах Европи аж до повного повалення февдального порядку та до заведення конституцій у всіх державах старого континенту з виїмком Росії та Туреччини.

Недозрілий реформатор світа.

Росія аж до вибуху Великої Російської Революції ігнорувала наслідки французької революції, не завела у себе конституційного життя з рівністю всіх громадян перед правом, бо реформа російського ладу по першій російській революції (1905) та скликання думи в Росії була тільки першою пробою надігнати Европу. Аж до 1917 Росія не мала правдивої конституції, ані не мала політичної рівноваги громадян, хочби в такій мірі, як вона була в консервативній та теж монархічній Австрії.

Політично недозріла Росія, з політично недозрілим громадянством, що не знало практичного життя конституційної держави, стає тереном найглибшої соціяльної революції, особливо від тоді, коли по пів році хаотичного демократичного управління прийшли до влади в Росії большевики та розпочали в політично недозрілій Росії переводити експерименти зі заводженням комунізму.

Росія хотіла перескочити Европу у її політичнім розвою, бо не маючи політичної свободи, не знаючи рівности громадян перед правом, хотіла перейти один крок дальше, себто завести економічну рівність всіх своїх громадян через заведення комунізму.

Це саме було причиною, що російська революція стала такою дикою та нелюдською. А навіть, вже здавалося б, пореволюційний лад нормального щоденного життя Росії дав світові систему таку варварську та кровожадну як жодна інша в історії людства. Від часів вибуху революції в Росії проминуло вже тридцять років, а громадяни тої країни до нині ще є під терором революційної системи, вони до нині не знають що це є громадянська свобода, що це є рівність людини перед правом, що це є правопорядок, що гарантує мирній людині спокійну ніч на спочинок та спокійний день на працю.

Та проби російських реформаторів вирівнати економічно становище громадянства в себе, могли стати заразливими для широких шарів економічно упосліджених в цілому світі. Свободу людини, її рівність перед правом вважали вони річю природною та неоспоримою, а стали бажати тільки того економічного вирівнання, що його комуністичні пропаґандисти голосили як доконаний факт на одній шостій частині земного глобу, на території російської імперії. Тільки реальна поява тої „економічної демократії" з поліційним терором, з відмовленням людині основних прав людини, волі та рівности, відкриває очі тих саме широких мас, на дійсну вартість комуністичного експерименту, переводженого в Росії та пропаґованого по цілому світі.

Нинішна дійсність виказала, що Росія сама політично недозріла, не є спосібна стати реформаторкою світа. Вона може тільки завести хаос та нещастя по других країнах, а не поліпшити їх положення. Безвихідне положення, в якому нині опинився світ, найкраще повчає, що Росія не доросла до завдання, за яке пірвалася. і чим скорше ця нелюдська система буде знищена, тим краще для цілого людства.

Національні революції в Росії.

Та вибух революції в Росії не тільки започаткував там глибокі соціяльні переміни. Він започаткував теж глибоку національну революцію серед поневолених народів російської імперії, бо поневолені століттями народи упімнулися за свої національні права.

Теж в цім напрямі революційна Росія не виказала ніяких спосібностей розвязувати національні справи бувшої імперії. Перший російський революційний уряд, так званий Тимчасовий Уряд, був готов дати індивідуальну свободу, деякі права на розвиток національних культур, але це в нічому не розвязувало проблеми.

Большевицький уряд знову в теорії давав народам національну свободу та рівночасно її відбирав в імя інтересів „пролетаріяту", себто так само відмовляв поневоленим націям права на власне національне життя, як уряд царський чи Тимчасовий, тільки свої пляни єдиної неділимої комуністичної Росії закривав облудними та пустими фразами про право кожного народу на власне національне життя. Його давалося на папері, навіть в конституціях, але рівночасно відбиралося в імя інтересів одної соціялістичної культури, одної комуністичної економіки, які обовязково мусіли мати керуючий центр в Москві та на ділі бути московськими.

В той спосіб і національних справ революційна Росія не розвязала, тільки створила зі східної Европи кипучий котел національних проблем, який пригашується вже 30 літ при допомозі терору, що став основною системою нової Росії. Серед національних справ найбільше фундаментальною була потреба розвязати справу економічного та національного визволення України, досі безпощадно експлоатованої царським російським урядом. Скоро показалося, що ані коротко триваючий демократичний уряд Росії, ані комуністичний уряд большевиків серіозно не трактує справи національного визволення України.

Ненормальний перескок російської революції від февдального ладу царської Росії прямо до комунізму з одного боку та національні революції по всіх окраїнах Росії з другого боку, кинули Росію в повний внутрішний хаос та принесли її повне ослаблення. Це все стало досконалою нагодою для поневолених націй вести діло свого національного визволення аж до повного відокремлення від конаючої російської імперії. Таку саму нагоду до повного національного визволення мав теж український нарід. Як він її використовував та чому не закінчив успішно свого національного визволення це саме пора розглянути з погляду трицятьлітної перспективи на ці події, що започаткували нову добу в історії східної Европи, а навіть нову добу в історії світа.

(Докінчення буде).

Ол. Луговий. Права застережені.

Дажбожі Внуки

I. НА ЧУЖИНІ МІЖ СВОЇМИ

20)

— Швиденько ж ти, доню, все до чиста про Ростислава вивідала. Ласкаво мати ніби докоряла. — Так пташки злетяться Богзна з яких країв, полюбляться і гніздочко вють! Але, заграєте, діти другим разом, днів багато перед нами. Йди, доню, прилагодь кімнату, Ростислав з дороги далекої, змучений...

— Кімната готова вже! От, ще дещо поприбирати!

— Ти й то вже спіла?... Батька-матери дозволу навіть не спитала? — мати дорікала. — Ей, доню, яка ти самовільна!... То йди, докінчуй прибирати!...

— Нехай Ростислав мені поможе! — прохала Ірина.

— Ростислав поїде з татом на стацію! Його ж речі ще там...

— Справді! Я й забув! — хлопець схопився. — От, память у мене!...

— Не дивота забути! — Мати поглузувала. — Ви обоє тепер забуватиметеся!...

— І я поїду на стацію, мамо! — прохала дочка, по дітočому протягаючи слова.

— Ні, Ірино! Ти не поїдеш!

— І бачучи, що дівчина посумніла, як дитина, якій відобрано найлюбішу забавку, мати потішила: — Не потерпай, доню! Іди зроби, що тобі сказано, опісля мені поможеш!

Доня скривилася. Замислений Ростислав мовчав, не міг зібрати до купи думок, від того, що сталося. Мати хвилину любовно на обох приглядалася, збиточно дочці підморгнула і тоном старшої — сказала:

— Доню! Не будь така непокірна! Адже ми з татом тебе слухаємо!...

Дівча полопотіло на гору, а наречені мама й син до крамниці. Оглянула Ірина кімнату, подумала... Чимось їй не вдоволяла! Розкрила настіж двері до своєї, та й ну, тягати звідтам. На вікна принесла квітів. Привезла мягке крісло, софу пересунула до стіни від своєї кімнати, щоб були близенько себе, крізь двері могли розмовляти. Принесла маленький столик, крісло-гойданку, ручну лямпу під синявим абажуром. Поставила лямпу на столику коло софи, вправила провід, попробувала, чи світить, застелила софу ще раніше, все виблискувало чистотою, але її це не вдоволяло! Зо свого ліжка взяла одну подушку. Покопалася в шуфляді, витягнула дві вишиті однакові наволочки, — одну натягнула на свою подушку — другу на його. Оглянула, покрутила головою, — ще щось не по її було!... Принесла штук пять прикрас, песиків, котиків, між ними посадила клапоухового зайчика, проти нього медведика — цілу зграю!... На подушку посадила гарненьку — як сама, — ляльку, у жовтій блузці і довгій блакітній сукні. Ще раз оглянула, втішно засміялася, — яке то приємне житло вона йому прилагодила!... І ще надумалася: постіль покропила перфумами. Тоді пішла помагати матери.

Не дармувала і мати. Її заходи над упримленням Ростиславові життя — самі прозаїчні, та й не забрали багато часу. У огрівачі вже не палили, тож поставила на кухню нагріти два великі чайники води. Синок може схоче викупатися з дороги.

В той час, як Ірина дріботіла обцасами між його кімнатою і своєю — Ростислав з батьком гнався автом на стацію, милях у двох віддалі. В крамниці мати щось панові Ставровичеві шепнула, він таємничо усміхнувся. Не звертаючи на чужих людей уваги — закликав:

— Ну, сину! Ідемо на стацію! Пізно буде!

Люди, відома річ, видивилися на незнаного молодика. Музики вони либонь не чули. Тратилися у здогадах, що то за син такий зявився? Знали, що у Ставровичів одна дочка, але й та гордячка, незачепа...

Нічого дивного, що пан Ставрович в дорозі розмовляв з Ростиславом по батьківськи. За кільканадцять хвилин небагато можна сказати, все ж, наречені батько й син встигли навіть посперечатися! Говорили уривками, бо ж у місті на зелене й червоне світло треба вважати. Батько поставив справу отверто.

— Я, дитино, — казав, — людина не модерних понять, ні поглядів. Модерний світ надто нещирий. Нещирістю я ніколи не грішив, ні моя родина. Дочка моя — отака зелененька, трохи бриклива дитина, привчена з маленьку всякого фальшу, неправди, — бридитися. Бачу, що й ти такий самий... Хоча не знаю про тебе нічого майже, але бачу, тебе самого, твої здібности... Сам не вмів би пояснити, чому — вірю тобі... Є такі щасливі, невинні натури, полонять гідних людей з першого погляду, притягають до себе... Ти власне, належиш до таких натур... Бачу, що ти і Іринка надто прилипли одне до одного. За її щастя з тобою — певний!... Зрозуміло, певний відносно... Ніхто не знає своєї будуччини, як довго житиме, не гарантований від нещасливих випадків, слабости... Схочеш можеш собі робити щось, щоб не нудилося... Помагатите обоє в крамниці, на фармі доглянете, а в зимі треба далі вчитися, закінчити освіту... Не сядете ж з Іринкою, не дивитиметеся одно на одного цілими днями...

(Дальше буде).

ДІТИ—ДІТЯМ

Прикладна ініціятива учениць Академії Св. Василія у Факс Чейс.

Навіть в найгрізніших хвилинах життя людини, чи народу, трапляються події, що ясним промінем надії прорізують непроглядну темряву лихоліття. До таких ясних промінів в сьогоднішньому лихолітті українського народу треба без сумніву зачислити цю загальну самодопомогу, що її організують і ведуть українці по цілому світі. І хоча ця допомога є більше символічна, чим конкретна, бо вона в жодному разі не може заспокоїти потреб тих наших братів, що впали жертвою війни і жорстокого **наїзника**, проте вона має справді неоцінену вартість. Бо не має нічого кращого, як в нещасті найти приятеля, почути ласкаве слово і мати свідомість, що є на світі ще якась друга душа, яка про нас памятає і турбується нашою долею. Листи з подяками, що їх масами надсилають наші знедолені брати з европейського континенту до наших Допомогових Комітетів і на приватні адреси за навіть найменшу допомогу, переконують, що вдячність наших братів до нас є без порівнання більша, ніж наша допомога для них. Бо хоч і невелика ця допомога то велику радість вона приносить тим, що її потребують.

В цій загальній допомоговій акції американських українців своїм братам серед европейських руїн заслуговує на окрему увагу та велике признання ініціятива учениць Академії св. Василія Великого у Факс Чейс, якою може справді пишатися ціле американсько-українське громадянство. Дня 17-го квітня учениці згаданої Академії вибрали собі окремий Комітет, до якого увійшли Агнета Церковна, Наталка Чемний, Тереса Ящиник, Ева Бензик, Евеліна Скочко (родом з Киева, що недавно приїхала під опіку СС Василиянок з европейської скитальщини) та Марія Луків і рішили повести окрему акцію на допомогу українським дітям в Европі під гаслом **„Діти — Дітям"**. Нище подаємо надісланий до нашої редакції їх заклик в цій справі.

• • •

Дитинство — це найкраща пора людини, найщасливіший період в її житті.

Найсвітліші і найкращі мрії зароджуються в цю пору і згадки про дитячі літа наповняють душу більшості людей теплом і радістю.

Проте, не всі діти мають радісне дитинство.

Особливо ця остання війна, котра спричинила таку велику руїну, відбилася на житті дітей, а передовсім далася в знаки нашим українським дітям, які викинуті военною хуртовиною за межі свойого Рідного Краю, поневіряються тепер по чужих землях.

Голод і холод панують по таборах і не видно цьому кінця. Навпаки, як недавно довідалися ми, нашим українським дітям на скитальщині загрожує нова небезпека, а саме: УНРА тепер ліквідується і постачання таборів передається військовій владі, а значить справа з харчуванням значно погіршується, а це першесього відібється на здоровлі наших українських дітей-скитальників.

Отримавши такі вісті, учениці нашої Академії взялися негайно до роботи.

17. квітня ми скликали загальні збори і, вибравши спеціяльний комітет, який займеться **допомогою** українським дітям на скитальщині, ми вирішили проголосити по всій Америці кампанію, на збірку грошей, різної поживи й одягу для дітей-скитальців, під кличем „Діти — Дітям".

Ця акція буде переведена в третьому тижні травня.

Більше 25 тисяч українських дітей на скитальщині терплять велику нужду, позбавлені найнеобхідніших речей.

Обідрані й голодні, не мають часто досить і хліба, ці діти були б несказано щасливі, якби отримали невеличкі пакуночки від Вас, дітей Америки.

Членниці нашої Академії уже надіслали неоден пакуночок до своїх заокеанських друзів, але, зважаючи на величезне число дітей, які потребують допомоги, ми вирішили провести цю акцію збірки під кличем „Діти — Дітям", бо сподіваємося, що всі українські діти Америки, всі школи, не відстануть від нас у цій однотижневій збірковій акції і радо допоможуть своїм братам і сестрам на скитальщині.

І коли Ви, щасливі діти Америки, позбавите себе цього тижня ласощів, різних люксусових речей і мувісу — це нічого не пошкодить Вам.

Пригадаймо лишень, що українські діти на скитальщині уже декілька років терплять нужду, голод і холод; пригадаймо все це і допоможімо своїм заокеанським братам і сестрам.

До збірки! Господь Бог благословить це діло!

Евелина Скочко,
прес. реф.

Користування уряду чужими маєтками

В часі війни департамент справедливости при помочі окремо створеного Бюра Чужинної Власности перебрав під свою адміністрацію різного роду чужу власність вартости $288,000,000 і орудує нею на свою користь.

Ці маєтки такі: 1. готівка в грошах; 2. готівка в цінних паперах; 3. підприємства; 4. реальності в домах, землі і ін. Маєтки належали колись до таких країн, які попали у военний конфлікт із Злученими Державами, або до громадян таких країн. Найбільше є маєтків німецьких, італійських, японських, крім цього угорських, румунських і людей інших національностей.

На чолі Бюра Чужинної Власности стоїть Доналд С. Кук, колишній дорадник Комісії для Забезпек і Цінних Паперів, отже людина обізнана з орудуванням маєтками. Під його управою забрані чужинні гроші приносять шість долярів від сотки, а кожний доляр, виданий на утримування підприємств, приносить нових сімнадцять долярів. Із цього виходило б, що уряд Злучених Держав заробляє гарні гроші на чужинних маєтках. Питання лише, чи чужинні маєтки раз на все останутъ під управою згаданого Бюра, чи вони опісля будуть віддані їхнім давнішим власникам.

Щодо громадян італійського походження, то ця справа вже вирішена мировим договором, бо цим громадянам має бути повернене їхне добро. Це добро належало в більшій частині таким фірмам, як: Денобілі Сігар Компані та Дж. Рікорді енд Ко. Остання фірма займалася виробом фонографічних пластинок з італійськими операми.

Маєтки німецьких громадян більше скомпліковані. Вони не лише багатші, але теж і більше різнородні. Більше знані такі фірми: Дженерал Анилайн, Амерікен Бош Корп., Шеринг Корпорейшен, відтак Бофало Електро-Кемикал Ко. і Гарвард Брувинг Ко. Підприємства, адміністровані тепер федеральним урядом, виробляють цигари, гормони, пероксайд, краски до закрашування матерій, мила, пиво і т. п. Із усього того приходить зиск. Крім цього уряд збирає готові відсотки від вироблених уже рекордів на підставі контракту, заключеного підприємством ще перед війною. Як приклад, які зиски можуть давати такі підприємства, хай послужить фірма Дженерал Анилайн енд Филм Корп., яка принесла за минулий рік $74,000,000, а на її адміністрацію видано $3,800,000. У буджеті на 1948 рік не призначено ані цента на адміністрацію чужинних маєтків, а це вказує, що оці підприємства самі себе оплачують без утрат. Конгрес ухвалює кожного року певну суму на адміністрацію чужинних маєтків з їхніх доходів. Та на зворот деяких маєтків правним власникам. Від 1942 р. сума таких зворотів досягла $106,000,000.

Підприємства, які уряд перебрав, остають лише під відповідальністю уряду і зрештою уряд має над ними загальний нагляд. Усіх їх є 414 і вони мають свою бизнесову самостійну адміністрацію як кожне інше підприємство. Робітники не працюють для уряду, а лише для підприємства і від нього дістають платню. Коли покажеться, що підприємство не оплачується, уряд каже продати його на прилюдній ліцитації, як кожну іншу прилюдну власність. Досі продано 88 таких підприємств, але є змагання, щоб перепродати їх у цілості приватним власникам. Тоді уряд позбудеться відповідальности за успіх в бизнесі.

Таке сталося з маєтками забраними урядом під час першої війни. Уряд продав багато великих маєтків, що забрав від німецьких громадян після заключення миру і звернув їм їх гроші. Одначе деякі бувші власники, які привикли орудувати підприємствами, діставши готівку, повідкуплювали ці підприємства і знову опинилися на своєму місці. Тепер уряд хоче запобігти повторенню таких явищ і придумує способи, як це зробити. Це тому, що уряд зробив подекуди сумний досвід на маєтках забраних під час попередної війни. Вони знову опинилися в руках уряду, коли прийшла друга війна і прийшов свіжий клопіт.

Як приклад такого клопоту може послужити перебрання підприємства І. Г. Хемі. Це є швайцарське підприємство, яке має в собі капітал знаного на цілий світ німецького підприємства І. Г. Фарбен Індустрі. Це підприємство відграбало під час війни велику ролю для Німеччини і тому після війни Аліянти знищили його величезні будівлі та їхні уладження. Тому, що американське підприємство було частиною згаданого німецького підприємства, то вирине питання, хто на ділі є тепер власником тої частини маєтку, яка залишилася в Злучених Державах.

Теоретично справу не важко було б вирішити, бо прихід з проданого підприємства перебирає федеральний уряд. Однак час від часу хтось зголошується з претенсіями до таких грошей і тоді повстає судовий процес за совісне орудування маєтком державою. Часом треба доказати, чому уряд мусів продати підприємство, яке могло приносити добрі зиски, а уряд не мав охоти клопотатися бизнесом, коли зайшли якісь хвилеві труднощі.

Від часу закінчення війни з Японією число таких процесів росте. Загалом внесло досі 2,000 осіб судові процеси проти департаменту справедливости, а звичайних претенсій є вже около 6,000. Найбільше клопотів є з патентами, на підставі яких американські фабрики виробляють на продаж предмети вартости $100,000,000 річно. Отже федеральний уряд у таких справах не різниться в нічому від приватного підприємця, а це йде в розріз із американською системою, яка каже, що уряд не повинен займатися бизнесом.

Зміни у правному положенні втікачів у Швайцарії

Невелика держава Швайцарія дала була підчас війни на своїй території захист майже 300,000 втікачам і емігрантам. Були це люди, що до Швайцарії перебралися нелегально, одинцем чи малими гуртами, із сусідних країн, або цілі військові **частини** переходили підчас відвороту швайцарський кордон. Докладна цифра осіб, що таким чином перепровилися до Швайцарії, виносила 295,381. Усіх втікачів Швайцарія інтернувала в таборах, окремо цивільних, окремо військових. Після закінчення военних дій величезна більшість військових і цивільних утікачів (французи, бельгійці, італійці і т. д.) повернулися до своїх країн, так, що дня 1. березня 1947 р. залишилося ще тільки 12,734 осіб на швайцарській землі, які з таких чи інших причин не можуть повернутися до своєї батьківщини.

Дня 7. березня 1947 р. швайцарська **федеральна** Рада („Бундесрат") ухвалила новий статут, що нормує правне становище втікачів і емігрантів. Ці нові правила злагіднюють під багатьома оглядами дотеперішній ригористичний закон про втікачів, який відповідав вимогам военного часу.

Донедавна Швайцарія твердо стояла на тому, що всі біженці, які тут опинилися, дістають тільки тимчасовий захист та що вони повинні по змозі швидко Швайцарію покинути. Новий закон передбачає, що певні групи втікачів можуть дістати право постійного азилю, себто матимуть змогу залишитись у Швайцарії назавжди. Йде про такі категорії втікачів: люди старші понад 58 років, хворі і каліки, военні сироти, що не мають жодної родини та що їх прийняла під опіку якась швайцарська родина, люди покревнені і посвоячені з швайцарськими громадянами, нарешті особи із визначними культурними та громадськими заслугами. Всі ці категорії осіб моггимуть залишитись у Швайцарії на постійне, але це право тривалого азилю надається не автоматично, тільки на основі індивідуальних прохань, що їх швайцарська влада розглядатиме в кожному випадку окремо.

Передбачається, що на основі нового закону 4,000 — 5,000 осіб дістануть право постійного перебування у Швайцарії. Чи будуть між ними які українці — невідомо.

Між українськими втікачами нема багато таких, що підходили би під котрусь з вище наведених категорій. І, подруге, власне тому, що це право не прислуговує автоматично кожному, хто відповідає певним передумовам, тільки воно надається державою індивідуально, можна сумніватися; чи будуть між нами люди, що зможуть ним покористуватися. Тому ці постанови про постійний азиль для нас великого практичного значення не мають.

Але крім цього новий закон впроваджує різні полекші також для утікачів, що залишаться у Швайцарії тимчасово. Щоправда, загальна постанова, що вони Швайцарію мусітимуть покинути, залишається в силі. Основна різниця в тому, що втікачі вже не будуть вважатися інтернованими. Табори і захисти („гайми") мають бути зліквідовані (за винятком захистів для людей старих і немічних), всі втікачі будуть жити приватно і працювати як вільно-наемна робоча сила. Дозволи на перебування і дозволи на працю будуть уділятися ліберальніше ніж досі. Себто дозволи на побут довштермінові, не на один чи три місяці, як це було досі, а на півроку або рік. Взагалі, як довго емігрант і біженець не мають змоги виїхати за океан, влада не буде на це настоювати. На час перебування у Швайцарії біженці діставатимуть дозвіл на працю. Втікачі й емігранти, що дістали дозвіл студіювати, можуть залишитись у Швайцарії аж до покінчення студій іспитами і дипломами. Всі справи компетентна влада буде розглядати індивідуально, від випадку до випадку, а не так схематично як досі.

Нові законні постанови дають владі великі можливості стосувати їх елястично, згідно з місцевими потребами й поглядами. Досі ще не відомо, яку практичну інтерпретацію даватимуть урядові установи цим новим правилам. Це покажеться по певному часі і тільки тоді, на основі практики, можна буде видати оцінку нового правового статуту втікачів.

(Інформаційний Листок У. Д. К. у Швайцарії).

КАМПАНІЯ

— на —

ПРЕСОВИЙ ФОНД "СВОБОДИ"

Усі датки, надсилані на пресовий фонд „Свободи", потверджуємо з подякою проголошенням у цій рубриці.

Відділ:	Датки:
Теодор Озимчук, перелил.	$ 1.00
11 Сціленний Петро	2.00
11 Цапар Антін	2.00
11 Дида Андрій	2.00
11 Руснак Петро	2.00
11 Романів Василь	2.00
11 Сусчак Дмитро	2.00
11 Клим Николай	1.00
39 Панько Кіндрат	2.00
57 Василь Партак	2.00
67 Анна Зборівська	6.00
67 Теодор Королишин	2.00
70 Дмитро Чайка	2.00
78 Яків Фіняк	2.00
81 Володислав Чачка	5.00
94 Андрій Франкович	3.00
H. Chometa	2.00
Ф. Пацовта	2.00
Богдан Савицький	1,00
170 Paul Derkatz	5.00
170 Осип Онуфров	2.00
176 John Zerebniak	2.00
204 Олекса Роман	2.00
206 Іван Гуцал	2.00
206 Евген Самборський	2.00
208 Яків Стаднір	2.00
215 John Galatio	2.00
220 Володимир Подоляк	2.00
220 Йосиф Войтович	2.00
238 Алексій Войтків	2.00
239 Микола Крисько	2.00
268 Петро Омелян	2.00

Відділ:	Датки:
275 Михайло Курило	5.00
275 Михайло Іванчук	3.00
276 Евген Грицик	1.40
277 Петро Предзімірський	3.00
277 Михайло Ярошевич	2.00
279 Atanas Morozowsky	3.00
286 Михаїл Янощак	2.00
292 Олекса Микулинський	2.00
292 Василь Назарчук	1.00
335 Андрій Кухарський	2.00
335 Антін Маленький	2.00
335 Никола Гоцул	2.00
335 Іван Круль	2.00
335 Ілько Уйгайовський	2.00
335 Ілько Мотулька	2.00
339 Текля Збирак	1.00
354 Катарина Бахурська	2.00
367 Ксаверій Воробець	2.00
370 Микола Плуговський	5.00
377 Яків Мигелич	2.00
377 Михаїл Мигелич	2.00
377 Михаїл Пашко	2.00
377 Симен Гнатишак	2.00
377 Яків Балігроцький	2.00
446 Петро Товрівський	2.00
446 Дмитро Фенюк	2.00
446 Володимир Несторовський	1.00
446 Мафтей Борискевич	1.00
446 Матильда Пех	1.00

СПРАВЛЕННЯ.

361 Проголошено John Bagan, а має бути John Bazan 3.00

Адміністрація „Свободи".

ЩО ПИШУТЬ?

ЗІ СЕЛА СТЕФКОВА, ПОВ. ЛІСЬКО.

(Лист писаний 5 березня 1947 до приятеля в стейті Пенсилвенія).

Завитали до мене слова, яких я давно не чув. Коли дістав Твій лист, мені здавалося, що я Тебе особисто побачив і з радости заплакав.

Спробую описати Тобі наше село і те, що вньому діялося. Село значно зросло від Твого виїзду. Із старих хат залишилося яких 20, а решта були нові, покриті бляхою й дахівкою. Коли було вийти на гору і подивитися на Стефкову, виглядала як місто. Я обїхав пів Европи і не найшов милішого місця, ніж моє рідне село. Та тепер, як би міг, то на крилах вилетів би з нього в світ, щоб його більше не бачити. Лише мені було б жити між муринами в Африці, як мешкати тепер з цим народом, що його нам напхали до нашого села.

Дещо про Твою родину...

Поляки виганяли людей зо села і посилали їх за колючі дроти. Люди повтікали в ліси і не було нікого живого в селі, хіба який поляк і вояк. Брат лежав самий, а трумна коло нього. Тобі може дивно, яким чудом мене не вигнали. А то таким, що моя жінка уроджена в Америці і мала заграничний пашпорт і так відганяла від себе напасть. Я утік з дітьми з дому, а жінку вже вивезли були на стацію і саджали до вагону, але як вона показала лист від американського амбасадора, то її звільнили. Коли вона верталася до дому, то стрінула мене, як мене провадили чотирьох узброєних на розстріл. Кров з мене спливала і жінка мене не пізнала. Дитина йшла за мною і плакала і тоді жінка зрозуміла, що це є і почала мене ратувати і з великою бідою виратувала. Хто потім показав американські документи, то вже йому нічого не казали.

Та хоч які переживання ми маємо, то хісна для нашого народу з цього нема. Колись, як я читав історію України або якісь повісті, то мені нераз приходило на думку, що автор так пише, як йому пасує. Але тепер я перейшов гірші події і побачив самий страхіття, то тепер розумію все. Я теж зрозумів, що хоч світ великий, а чоловік такий малий, а всетаки бракує йому місця, щоб сховатися перед отою страшною навалою. Розумію, чому український нарід мусить боронити свою рідну землю і своїх прав. Лише брак йому сили під теперішню пору...

Хто не хоче молитися, або хто хоче бути комуністом, такий хай виїде на два місяці до Советського Союзу, тоді він повірить, що є Бог, а комуністів буде вважати за страшну язву. Ті відтинки з газет, що я дістав, пішли з рук до рук аж до Киева.

• • •

Приятель в Америці, який дістав отой лист, подає таке пояснення:

Село Стефкова в колишнім Ліськім повіті тепер віддалена лише пів милі від колючих дротів (Советів). Колись Стефкова була 90%, 8% польська і 2% жидівська. Тепер це комуністичне пекло. Колись там рекордували українські пісні, а сьогодні не Содома й Гомора, бо в таку перемінили її комуністичні товариші. Такої злоби не вдіяв Україні жаден ворог, аж доконали „товариші".

КОЖНИЙ СВІДОМИЙ АМЕРИКАНСЬКИЙ УКРАЇНЕЦЬ ПОВИНЕН БУТИ ЧЛЕНОМ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ.

ПРОТОКОЛ

З НАРАД РІЧНОГО ЗАСІДАННЯ ГОЛОВНОГО УРЯДУ У. Н. СОЮЗУ, ЩО ВІДБУЛОСЯ В ДНЯХ 17-го ДО 21-го БЕРЕЗНЯ 1947 РОКУ В ДОМІ У. Н. СОЮЗУ ПІД Ч. 81-83 ГРЕНД СТРІТ, ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. ДЖ.

2)

ЗВІТ ГОЛОВНОГО СЕКРЕТАРЯ Д. ГАЛИЧИНА ЗА 1946 РІК.

1946 рік був конвенційним роком, а дотеперішня традиція конвенційних років є така, що в такому році прибуває звичайно менше членів ніж у попередньому передконвенційному році. Отже цеї традиції не зломано теж і в 1946 році. Вистарчить порівнати прибуток членів з кількох попередніх конвенційних років, а переконаємось, що так було в 1937, в 1941 і в 1946 роках. Бо, наприклад, в 1936 році Союз збільшився на 744, а вже в конвенційнім 1937 році, тільки на 481 членів. Знов в 1940 році Союз збільшився на 2,809, а вже в конвенційнім 1941 році тільки на 1,387. Дальше в 1945 році Союз збільшився на 1,268, а в 1946 році, що був конвенційним роком, уже тільки на 949.

Конвенційний рік вирізняється від інших років теж і тим, що деякі члени виказують в такому році більше зацікавлення Союзовими справами як в інших роках. Правда, те зацікавлення не походить з бажання, з охоти цих членів виказати більше праці для Союзу, приєднати до нього більше членів. Ні. Воно радше проявляється в бажанні бути делегатом, поїхати на конвенцію, а по конвенції знова забути про Союз на наступні чотири роки. Бо фактом є, що деякі члени приходять на збори тільки раз на чотири роки, а саме тоді як у відділі є вибір делегата.

Та не зважаючи на тут згадані відємні сторони конвенційного року, конвенції в цього роду організаціях як Союз є таки потрібні й то не тільки тому, що вони приписані асекураційними законами, але теж тому, бо вони, коли брати під увагу довший протяг часу, є таки корисними для загального організаційного розвою. Бо крім неактивних делегатів, на конвенції приїзджають тех і активні Союзові працівники, що знаючи вимоги, недомагання і потреби організації, ухвалюють відповідні постанови, які опісля стають основою дальшого розвитку організації. Такі конвенції є корисні теж і тому, бо вони являються для її учасників доброю школою демократичної та репрезентативної форми правління, на якій спирається наш американський державний лад.

Якжеж представлявся організаційний рух в цьому конвенційному 1946 році?

РУХ ПОВНОЛІТНИХ ЧЛЕНІВ ЗА 1946 РІК:

З початком січня 1946 року було повнолітніх членів	34,075
У 1946 році: прийнято нових	1,673
прийнято наново	319
прийнято з переступними листами	395
прийнято з інших клас	115
прийнято зо старого роду обезпечення	8
Разом	36,585
У 1946 році: суспендовано	624
відійшли з переступними листами	403
відійшли до інших клас	113
відійшли до нового роду обезпечення	8
відійшли зо зворотом у готівці	240
відійшли на безплатне продовження	16
відійшли на виплачене обезпечення	7
відійшли з виплаченим обезпеченням	26
померли	305
Разом	1,742
Віднявши 1,742 від 36,585 дістанемо загальне число повнолітніх членів з кінцем грудня 1946 року	34,843

Повнолітні члени були обезпечені в таких класах:

У старому роді обезпечення	287
В обезпеченні платнім по смерти з вкладками до 70 року життя	784
В обезпеченні платнім по смерти з вкладками впродовж 20 років	8,132
В обезпеченні платнім за життя з вкладками впродовж 20 років	4,896
В новім обезпеченні на ціле життя для нових членів	8,365
В новім обезпеченні на ціле життя для старих членів	12,379
Разом	34,843

РУХ ЧЛЕНІВ МОЛОДЕЧОГО ДЕПАРТАМЕНТУ ЗА 1946 РІК:

З початком січня 1946 року було всіх дітей членів	11,645
У 1946 році: прийнято нових	1,131
прийнято наново	115
прийнято з переступними листами	151
прийнято з інших клас	60
Разом	13,102
У 1946 році: суспендовано	473
відійшли з переступними листами	149
відійшли до повнолітних членів	486
відійшли до інших клас	64
відійшли з виплаченим обезпеченням	1
відійшли на безплатне продовження	3
відійшли зо зворотом у готівці	88
померли	12
Разом	1,276
Віднявши 1,276 від 13,102 дістанемо загальне число дітей членів з кінцем грудня 1946 року	11,826

Діти були обезпечені в таких клясах:

У класі 1. Молодечого Департаменту	3,765
У класі 2. Молодечого Департаменту	1,099
У класі 3. Молодечого Департаменту	2,406
У класі 4П на $ 250 Молодечого Департаменту	90
У класі 4П на $ 500 Молодечого Департаменту	1,627
У класі 4П на $1000 Молодечого Департаменту	500
У класі 5Е на $ 250 Молодечого Департаменту	229
У класі 5Е на $ 500 Молодечого Департаменту	1,649
У класі 5Е на $1000 Молодечого Департаменту	385
У класі 6С на $ 500 Молодечого Департаменту	59
У класі 6С на $1000 Молодечого Департаменту	17
Разом	11,826

Маючи на увазі, що з початком 1946 року було всіх повнолітніх членів і дітей разом 45,720, а знов з кінцем 1946 року те загальне число виносило 46,669, то загальний приріст у членах за рік 1946 виносив 949.

Нові члени.

Щоб дістати вірніший образ руху членів упродовж 1946 року, то потрібним є подати деякі порівнання щодо загального руху членів за кілька попередніх років. Очевидно, найважнішою позицією в цьому русі є нові члени. Бо прибуток чи знова убуток у членах є зеркалом нашої праці, наших старань для організації, або навпаки. Скільки нових членів ми приєднали, на скільки членів ми збільшили свою організацію, оце мірило, що одиноке рішає про успіх нашої праці. Коли мати це на увазі, то треба ствердити, що 1946 рік був під цим оглядом менше успішним ніж попередні роки. Бо хоч обставини так зложились, що попередні роки належали до років найбільшого світового военного конфлікту, і хоч ці военні роки не дуже то сприяли організаційній праці для Союзу, то все таки наша організація мала в кожному з цих років кращі успіхи ніж у 1946 році, який був першим, повним повоєнним роком. Бо, наприклад, в 1942 році ми збільшили Союз на 948 членів, в 1943 на 1558, в 1944 на 2,392, в 1945 на 1,268, а в 1946 на 949. З поданих тут чисел бачимо, що перший властивий рік війни — 1942, і перший властивий рік мира — 1946, дали Союзові однакове число членів на його збільшення. Знов роки 1943, 1944 і 1945, в котрих війна була розгорілась до найвищого ступня, були якраз найбільше успішними щодо числа нових членів. Якже ж пояснити ці різні числа нових членів в останніх пятьох роках? Відповідь на те знайдемо тільки в самій молоді. Як вона глядiла на Союз, на потребу обезпечення в початках війни, в часі війни й зараз по війні, це чинник, що заважував на відповідному зрості Союзу, в данім часі. І так, у початках війни молодь не привязувала ще великої ваги до обезпечення, тому й менше членів з молоді прибувало. Тоді це є в 1942 році, Союз збільшився всього на 948 членів. Опісля, коли війна затягнулась, коли вона почала вимагатати чимраз то більше жертв, коли Союз почав виплачувати посмертні запомоги навіть по цих членах-вояках, що вступали до Союзу вже в часі війни, тоді молодь горнулась до Союзу і держалась його в щораз то більшому числі. Цим і поясниться цей факт, чому Союз збільшився в 1943 році на 1558 членів, в 1944 на 2392, а в 1945 вже тільки на 1268, коли то війна тривала вже тільки пів року. Вкінці коли війна минула, коли минула небезпека втрати життя, тоді молодь вернулась знова до цього передвоєнного погляду, що не привязував належної ваги до потреби обезпечення. Тому й подібність в числах, що Союз збільшився в 1942 році на 948, а в 1946 році на 949 членів.

Члени, що відійшли з готівкою.

Погляд молоді на вагу обезпечення в згаданих тут роках заважував не тільки на цьому, скільки нових членів прибувало в цих роках, але теж і на цьому, скільки членів відходило з організації з готівкою. Число нових членів у кожному поодинокому році є тісно звязане з числом членів, що відійшли з готівкою. Бо порівнання виказує, що, наприклад, в 1941 році, коли ще тільки заносилось на війну, було таких 207 дорослих членів ідітей, що відійшли з організації з готівкою. В 1942 році, коли війна вже почалась, а тимсамим, коли потреба й вага обезпечення зростала, то число членів, що відходили з готівкою, зараз зменшилось. І чим довше тривала війна, тим меншим те число ставало. І так в 1942 році воно виносило ще 165, в 1943 році вже тільки 114, а в 1944 ще менше, бо тільки 86. Знов в 1945 році, коли війна не тривала вже цілий рік, це число підскочило на 150, а в 1946 році, коли вже всяка небезпека минула, те число виносить аж 328. Це високе число молодих членів, що відійшли з готівкою в 1946 році, є під теперішну пору найбільше болючою раною в організаційному житті нашого Союзу. Бо виходить таке, що як довго тривала війна, як довго існувала загроза втрати життя, а Союз перебирав на себе ризико виплати посмертного навіть по цих вояках-членах, що вписалися до Союзу вже в часі війни, так довго ці молоді члени держались Союзу. А як тільки небезпека вже минула, тоді вони лишили організацію.

Ясним є, що цього роду поступовання виказує зі сторони цих молодих людей крайну невдячність супроти Союзу. Бо коли Союз був добрий і потрібний для них в часі війни, то не інакше повинні вони глядіти на нього й тепер по війні. Він став для них у пригоді в часі небезпеки, він був їх приятелем у нещасті, а цього молодь не повинна би так скоро забути.

Суспенза членів.

Є одно порівнання з руху членів за останні роки, яке з організаційного боку є надзвичайно корисне, а це, порівнання щодо суспендованих членів. Бо коли порівнаємо число суспендованих членів від 1941 року, то знайдемо, що кожний наступний рік був завжди кращим від попереднього. Наприклад, в 1941 році було всіх суспендованих 2596, в 1942 вже тільки 1935, в 1943 р. 1373, в 1944 р. 1136, в 1945 р. 1101, а в 1946 р. 1097. Подані тут числа говорять самі за себе. Вони є чудовим прикладом невтомної праці цих усіх щирих та ревних Союзових працівників, які дбали про те, щоб по їх відділах не було взагалі ніякої суспензи, а вже в найгіршім разі, щоб вона була незначною. І цим усім урядникам належиться глибока вдяка за їх безінтересовну, щиро віддану працю для добра Союзу. Їх праця повинна бути заохотою та світити гарним прикладом для цих решту урядників, які виказували менше праці для розвитку своїх відділів, а тимсамим допускали до того, що їх відділи, замісць збільшитись, змаліли.

Нові роди обезпечення.

Подана тут табеля руху Молодечого Департаменту виказує, що з кінцем 1946 року було 76 дітей обезпечених в клясі 6 .Цю класу запроваджено на минулій конвенції, в березні 1946 року, а ввійшла вона в життя в липні 1946. Приєднавши за кілька місяців всього 76 дітей до цеї нової класи, ми зробили ще тільки початок до спопуляризування цеї кляси. А треба поширяти цю класу, а треба її розголошувати, бо вона була ухвалена делегатами минулої конвенції якраз для добра й в користь дітей Союзових членів, та взагалі дітей американських українців. Бо обезпечуючи дитину на цю грамоту, родичі роблять добре діло для себе й для своєї дитини. Для себе — бо вони платять за цю грамоту менше ніж в якійнебудь іншій компанії чи організації за подібне обезпечення. Для своєї дитини — бо вона дістає грамоту платну готівкою на повну суму обезпечення якраз тоді, коли їй цеї готівки буде найбільше потрібно. Бо як дитина скінчить 18 літ, як вона буде застановлятись над тим, яке заняття вибрати та в який найкращий спосіб підготовитись до нього, тоді на цю підготовку, на свої студії вона дістане саме виплачену грамоту в готівці.

Зорганізувши досі тільки 76 дітей до цеї класи, ми зробили ще дуже мало в цьому напрямі, щоб дати в руки наших дітей цю знамениту грамоту У. Н. Союзу.

На минулій конвенції ухвалено теж увести в життя обезпечення на випадок смерти від припадку для старших членів. Це обезпечення впроваджено головно тому, щоб, з одної сторони дати членам можність, за доплатою кількох центів, дістати умову подвійного відшкодування, а з другої сторони, щоб улекшити организування нових членів. Бо, впроваджуючи це обезпечення від припадку, ми дали організаторам в руки ще один, надзвичайно переконливий і помічний аргумент для вербування нових членських Союзових рядів. Тепер треба тільки цей додатковий аргумент відповідно використати. Та так є, що досі ми цього ще не зробили, коли зважити, що до кінця року тільки 282 члени дістали умови подвійного відшкодування.

У справі згаданих вище нових родів обезпечення, а саме, молодечої грамоти з класи 6, і обезпечення від припадку, я видав та розіслав до всіх відділів окремі обіжники з обширними й докладними поясненнями цих родів обезпечення.

(Дальше буде).

Шукають своїх рідних

УВАГА: Пишучи до Укр. Допом. Комітету, просимо з початку листа подати, в якій групі і під яким числом є дана особа.

• • •

ГРУПА: ЛИСТИ ДО:

6551. Лабяк Йосифа з села Кругова від Франків Ілька.

6552. Дзіндзюра Марії з с. Зарваниця, Золочів, Домбровський Мат., Трузінський Володимира від Борик Михайла.

6553. о. Лотоцький Рафаїла ЧСВВ. від Викрикач Михайла.

6554 Колісник Теодора, Михайла і Івана від Колісник Михайла.

6555. Шувета Степана від Бучко Ярослава з с. Королівка, Ярослав.

6556. Шпех Параски з села Глідно, Березів, від Налисник Софії.

6557. Кладочний Василя, Сівий Івана, Тимків Михайла, Мервяк Катерини з с. Нагірянки, Нарожняк Анни від Плаксій Марії.

6558. Стасюк Володимира і Плятона, Кузик Івана з Поморян від Стасюк Ярослава.

6559. Юрашко Анни з с. Радошиць, Команча, від Юрашко Теодора.

6560. Давиденко-Юрчак Віри з с. Любича-Потоки, Рава Руська, від Жила Марії (Костишин).

6561. Тимкевич Вікти і Антонини з Рогатина, Пиріг Розалії і Михайлини з с. Бабинці, Рогатин, Кобданів і Маманів з с. Козари, Букачівці, від о. Червінський Івана і Войтович Ольги (Червінська).

По інформації писати до:

United Ukrainian American Relief Committee
P. O. Box 1661
Philadelphia 5, Pa., U. S. A.

В запитах просимо конечно подавати групу і число.

ЛИСТУВАННЯ РЕДАКЦІЇ

Ол. Галелюк, Ню Бронсвик, Н. Дж. — В новинці про газети, які діставали матеріяли від Комінтерну було подано, що дістaвала їх, між іншими, „Народна Воля", що виходить в Дітройті, під числом 5856 Ченестер вулиця. Так є в Конгрешинел Рекорд і так ми подали. Думаємо, що це ясне, до якої газети це відноситься.

Елизабет, Н. Дж. — У звіті з віча мають бути такі жертводавці: Константин Пілат $10, Ілія Пілат $5.

ПОШУКУЮТЬ

СТЕПАН ВОЙЧИШИН шукає краянів з Клибанивки. Інтересовані хай пишуть:
STEPHAN WOJCZYSZYN,
322 St. Pauls Ave., Jersey City, N. J.
Tel. JO 2-9719

Д-р мед. Осип ОРИШКЕВИЧ Олеська і його жінка з дому Яцків пошукують рідні: **Франця й Броніслава ДЕНЕЩКІВ,** синів Івана й Ядвиги Бабірецької — зам. у Ню Йорку; **Кирила ЯКИМОВИЧА** в Америці. Голоситися на адресу: **Joseph Prymak, 2944 Hudson Street, Baltimore, Md.**

ТЕКЛЯ ЗАХАРКІВ пошукує своїх тіточних сестер **ЗОФІЮ ОПАЛКА** й **КНЕНЮ ДРОБНІЦЬКА.** По адресу прошу зголоситись до:
Frs. ANNA ZARICHNA
608 Marmion Ave., Toledo 7, Ohio

СТЕФАНІЯ САВЧИН-САДОВА, дочка Івана і Анастазії Кокоцка, пошукує своїх тіток, котрі приїхали до U. S. A. перед першою світовою війною. Пошукує:
АНТОНІЇ КЛОС з дому КОКОЦКА
і КАТЕРИНУ АНТОНІК з дому КОКОЦКА
Мають перебувати в Nanticoke, Pa. Адреса:
STEFANIA-PETRO SAWCZYN
Strub Berchtesgaden
Lager Orlyk "5/85A
Obb. Bayern, U. S. A. Zone, Germany.

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

Дня 8. квітня 1947 р. помер у 58. році життя

ІВАН ПРОЦЬ,

член Бр. св. Михаїла, від. 235 У. Н. Союзу в Росфорд, О.

Покійний походив з села Тарченовичі, пов. Самбір, Галичина. Оставив у смутку сина Василя і двох внуків.

Похорон відбувся в четвер, 10. квітня. — В. Й. П.!

І. Шестак, секр.

Дня 14. квітня 1947 року помер у 61. році життя

ІВАН ОНИЩАК,

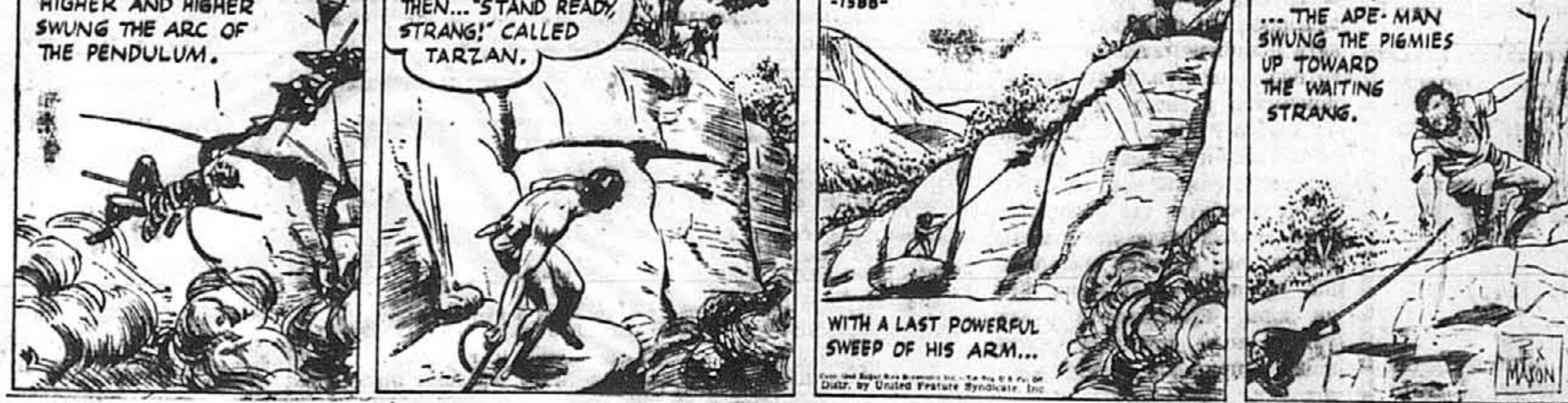
член 223 від. У. Н. Союзу в Вилкс-Беррі, Па.

Покійний працював для згаданого відділу і був його урядником через пару літ. Походив зі села Башня Горішня, повіт Любачів, Галичина, Зах. Україна. Полишив у смутку ..ену Анну і сестру Катерину в старім краю.

Похорон відбувся дня 17. квітня з дому жалоби до укр. гр.-катол. церкви св. Петра і Павла при участи близької родини, знайомих і членів відділу. Поховано Покійного на парохіяльній цвинтарі в Плейнс, Па. — В. Й. П.

І. Чолій, предс.

ТАРЗАН ч. 1588. Маневри.

Вище й вище підіймався розмах маятника. | Нагло закликав Тарзан: „Будь готовий, Стренгу!". | І останнім могутнім розмахом своєї руки... | ...малпочоловік видвигнув пігмеїв до вижидаючого Стренга.